

1809 8. Jan. 1895: 1. Beh. af Lovf. om Till. t. L. om umyndiges Midlers Forvaltning. 1810

dette med enkelt Børgemaal. Ja, naar man er imod Bestemmelsen i Lovforslaget § 3, saa maatte man vel det, men er man enig i ved Lovforslaget § 3 at indskrænke den fremtidige Anvendelse af enkelt Børgemaal, vil der ikke være mindste Grund til at give dem, der nu ere under Massebestyrelsen, Vejligheid til at ombytte den med enkelt Børgemaal. Jeg tror ikke, at denne Indvending, naar man overhovedet vil tage § 3 med, har noget virkeligt at sige. Saa anførte den ærede Minister, at Maalet dog ikke vilde naas, thi da den allerførste Del af Overformynderiets Midler ikke hidrører fra umyndige Personer, men derimod fra Viljebestemmelser og er haandlagt for voksne Personer, vilde man, ved at vedtage en Lov som denne, kun naa til for Fremtiden at holde den Art af Midler uden for Overformynderiet, og den ærede Minister henviste til, at man allerede er begyndt med at lave et Slags privat Overformynderi. Jeg tror, at den ærede Minister der noget regner uden den ængstelige Følelse, som de Personer, der overhovedet ønske at haandlægge deres Arvingers Midler, ere besjælede af. Jeg tror, at den ærede Minister ikke behøver at frygte for, at man i noget ret stort Omfang skulde gaa Overformynderiet forbi. Overformynderiet har nu en Gang i den almindelige Opfattelse et grundmuret Ry for Soliditet, som et privat Institut, hvor godt ledet det end kan være, vanskelig eller slet ikke vil naa. Der vilde vist ikke være mindste Grund til at frygte for, at Arveladerne skulde gaa Overformynderiet forbi, jeg tror, at der vilde komme affurat eller omtrent lige saa mange Benge ind i Overformynderiet i Fremtiden, hvis denne Lov blev vedtagen, som der kommer nu. Den Indvending, som den ærede Minister havde imod § 3, at den kunde udelukke Folk fra naturlige Dispositioner, er naturligvis rigtig. Jeg indrømmer og har ogsaa meget godt haft Dje for, at et saadant Tilfælde kunde indtræde som det, den ærede Minister nævnte. Men Love kunne nu en Gang ikke laves med alle mulige tænkelige og utænkelige Tilfælde for Dje, og skulde det derfor ske, at en Person blev afskaaren fra at gøre en vis Disposition, han ellers vilde gøre, forekommer det mig kun at have meget lidt at sige lige over for det hele og store. Men for

øvrigt vilde en ubetydelig Ændring i Lovforslaget § 3 kunne afvæbne den Indvending, som den ærede Minister der gjorde gældende.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavn 4de Valgkreds (Scharling) brugte jo mod Sædbane meget stærkt Udtryk, idet han sagde, at dette Forslag var værre end socialistisk. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem maatte anser Forslagsstillerne for at være Samfundsombæstere af den allerfarligste Art, jeg ved det ikke, men jeg tror rigtigst, at man i alt Fald blandt dem, der høre til den producerende Del af Samfundet, paa ingen Maade vil finde, at der i Forslaget ligger nogen som helst socialistisk Tendens. Forslaget gaar jo slet ikke ud paa at plyndre dem, der ere under Overformynderiets Bestyrelse, til Fordel for andre, det gaar kun ud paa at søge at bringe den nugældende Lovgivning om Overformynderiet i Overensstemmelse med den Rentesjod, der for Tiden eksisterer, og som ventelig vil vedblive at eksistere i lange Tider. Det ærede Medlem mente, at dette Forslag havde samme Tendens som et Forslag, han omtalte, som jeg i sin Tid havde været med til at stille om Dotationer til Lensbesiddere. Jeg kender ikke et saadant Forslag, jeg har ikke stillet et saadant Forslag, og det ærede Medlem vil vist ogsaa kunne erindre fra Forhandlinger om det Forslag, som han vel sagtens sigter til, at det blev oplyst, at det paa ingen Maade vilde komme Lensbesidderne til gode som Dotationer, idet det var Gjerne og Brugere af de paaagældende Ejendomme, som der var tiltænkt en vis Godtgørelse. Det var ogsaa en Indvending efter det ærede Medlems Mening, at det ikke var Landejendommene alene, men ogsaa Købstadejendomme, som Forslaget omfatter. Det forundrer mig ikke lidt, thi ellers plejer det ærede Medlem, hver Gang man vil gøre noget for Landejendommene, at træde op og sige, at det ikke gaar an, Købstadejendommene maa have de samme Fordele. Det er ganske sikkert, at det ærede Medlem har Ret, naar han mener, at et Forslag som dette vil bevirke, at Kapitalen vil søge bort fra bort Marked. Den Kapital, som skal i Overformynderiet, kommer der nok alligevel, den kan ikke søge bort til noget andet Børgemarked, og i det hele taget tror jeg ikke, at